

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205431
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119205431.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, XXX XX D., t.č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v X., O.. A. 1, XXX XX F., o zaplatenie 322,85 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10Csp 66/2019-111 zo dňa 30. júna 2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal.
2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 322,85 eur s úrokom vo výške 22,95 % ročne zo sumy 322,85 eur od 14.03.2019 do zaplatenia, ďalej úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 322,85 eur od 14.03.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.
3. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným mal uzatvorenú zmluvu o bežnom účte.
4. Na základe žiadosti dňa 18.03.2015 uzatvorili strany sporu rámcovú zmluvu o bežnom účte a dodatok ku rámcovej zmluve o bežnom účte. Predmetom zmluvy bolo zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet a poskytovať služby súvisiace s vedením účtu za odplatu. Žalovaný sa zaviazal na účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod. Rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi na účte žalovaného predstavuje 322,85 eur. Táto suma pozostáva z úrokov a poplatkov za vedenie účtu. Keďže žalovaný svoje povinnosti riadne nesplnil, žalobca si uplatnil výšku rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami na účte žalovaného a úroky a úroky z omeškania z tohto nároku.
5. Prvoinštančný súd zistil, že zmluva o bežnom účte ako rámcová zmluva, vrátane dodatkov k tejto zmluve, boli uzatvorené dňa 18.03.2015. Bolo dohodnuté, akým spôsobom je možné využívať úverový rámec žalobcu s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. Prvoinštančný súd zistil, že žalovanému bola poskytnutá suma 10.000 eur v hotovosti a úver vo výške 11.900 eur v hotovosti a realizoval ďalšie výbery v hotovosti vo výške 11.899,50 eur. Ku dňu 31.10.2015 podľa výpisu z účtu č. 8, účet vykazuje mínusový stav - 100,45 eur. Tento mesiac na účte prebiehali vklady a výbery. Nasledujúce výpisu z účtu č. 9 k 30.11.2015, č. 10 k 31.12.2015, č. 11 ku dňu 31.01.2016, č. 12 ku dňu 31.12.2016 a následne od výpisu č. 1 ku dňu 31.01.2017 až po č. výpisu 12 ku dňu 31.12.2017 a z posledného výpisu z účtu č. 1 ku dňu 31.01.2018 bolo zistené, že na účte prebehli transakcie účtovania úrokov a poplatkov za vedenie

účtu s konečným zostatkom - 322,85 eur. Kreditné operácie predstavovali 36.789,57 eur a debetné operácie sumu 37.112,42 eur.

6. Prvoinštančný súd nárok posúdil podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vyhodnotil, že na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21, § 23, § 25 až § 27. Prvoinštančný súd ďalej poukázal na § 2 písm. f), § 11 ods. 1, § 11 ods. 2, § 18 ods. 1 až 3 citovaného zákona. Vychádzal aj zo Všeobecných obchodných podmienok, a to bodu 3.3. písm. m) a o).

7. Aplikoval ust. § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ a § 54a Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že súdu je zrejmé z predložených listinných dôkazov, že banka uzavrela účet k 31.01.2018, hoci sa už dva roky na tomto účte účtovali iba úroky a poplatky za vedenie účtu, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi konaním v rozpore s odbornou starostlivosťou poukazujúc na ust. § 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ods. 2, kedy ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, bezodkladne veriteľ informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o prekročení, výške prekročenej čiastky, úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, iných možnostiach riešenia tohto prekročenia, vrátane ponuky iných úverových produktov.

8. Banka týmto spôsobom nepostupovala. Pokiaľ lehota na povinnosť informovania spotrebiteľa o prekročení je stanovená už pri mesačnom prekročení s tým, že má byť táto povinnosť splnená bezodkladne voči spotrebiteľovi, je zrejmé, že prvýkrát sa mohla banka domáhať svojho nároku podľa predložených výpisov z účtu s prihladnutím na bod 3.3. Všeobecných obchodných podmienok, na začiatku decembra 2015, kedy k prekročeniu došlo podľa výpisu z účtu už 31.10.2015. Je zrejmé, že trojročná premlčacia lehota od splnenia tejto povinnosti, z ktorej vyplýva vedomosť banky o nároku na zaplatenie nepovoleného debetu, do podania žaloby 18.03.2019 uplynula. Preto súd neprihliadol k návrhu žalovaného na uzavretie súdneho zmieru, keďže žalovaný navrhol zmier v čase, kedy pohľadávka už bola premlčaná. Súd nemal pochybnosti o tom, že o premlčaní dlhu nevedel. Jeho právne úkony nemôžu mať podľa § 558 OZ následky uznania dlhu. Preto prvoinštančný súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 a § 262 C.s.p. Žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak trovy konania mu nevznikli. Preto súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

10. Žalobkyňa namietala, že by bol jej nárok premlčaný. Podľa žalobkyne je jej nárok uplatnený včas. Žalobkyňa si uplatnila svoju pohľadávku vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Premlčacia doba začala plynúť najskôr od vtedy, kedy žalobkyňa zatvorila žalovanému účet a to dňa 31.01.2018. Keďže bola žaloba podaná na súd dňa 18.03.2019, nárok nemôže byť premlčaný. Žalobkyňa poukázala pritom na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Banskej Bystrici pri posudzovaní premlčania takéhoto nároku. Pokiaľ by sa aj odvolací súd nestotožnil s touto argumentáciou o nepremlčaní nároku, s prihladnutím na závery prvoinštančného súdu týkajúce sa premlčania, nárok žalobcu nemôže byť premlčaný v celom rozsahu. Súd nezobral do úvahy debetné transakcie na účte v období troch rokov spätne od podania žaloby, ktoré sú v celkovej výške 190,04 eur. Ide o debetné transakcie vyplývajúce z výpisu z účtu č. 4 ku dňu 30.04.2016 až po výpis č. 1 ku dňu 31.01.2018. Vzhľadom na uvedené nemôže byť potom premlčaný nárok žalobkyne v časti 190,04 eur s prísl.

11. Žalobkyňa v odvolaní sa bližšie vyjadrila k povahe debetného zostatku na účte a k nároku na úroky a poplatky. Zaujala aj stanovisko k charakteru Všeobecných obchodných podmienok a poukázala na existujúcu súdnu prax iných odvolacích súdov v obdobných veciach. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

12. Žalovaný k odvolaniu nezaujal žiadne stanovisko, hoci bol na vyjadrenie sa k odvolaniu prvoinštančným súdom vyzvaný.

13. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

14. Žalobkyňa v odvolaní namietala skutkové vady súdneho rozhodnutia, keď tvrdila, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Namietala aj právne posúdenie veci.

15. Skutkové vady rozhodnutia, teda vady v skutkových zisteniach súdu, sú vady, kedy súdne rozhodnutie nemá riadny skutkový základ. Takéto vady sú, keď bol nesprávne vytvorený skutkový základ v prejednávanej veci. Nesprávnosť môže byť spôsobená buď v chybnom vyhodnotení návrhov na vykonanie dôkazov alebo v nesprávnom vyhodnotení vykonaných dôkazov alebo v predpoklade dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany, či prostriedkami procesného útoku. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, keď neprihliadol na všetky dôkazy vykonané v prejednávanej veci a skutkové zistenia oprel o okolnosti, ktoré nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní.

16. Žalobkyňa ďalej namietala nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva buď v tom, že súd neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval nesprávnu právnu normu alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, prípadne správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

17. Ako to vyplýva z rozhodnutia prvoinštančného súdu, prvoinštančný súd nárok žalobcu zamietol pre to, že žalobkyňa si voči žalovanému uplatňuje premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Premlčaciu dobu súd určil všeobecnú trojročnú, podľa § 101 Občianskeho zákonníka, a uviedol, že bolo povinnosťou žalobkyne upozorniť, resp. bezodkladne informovať žalovaného písomne podľa § 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch ods. 2 o tom, že došlo k prekročeniu na jeho účte, o výške tohto prekročenia, úrokových sadzbách úveru, akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch, alebo úrokoch z omeškania, alebo iných možnostiach riešenia prekročenia, vrátane ponuky iných úverových produktov. Vyhodnotil, že pokiaľ k poskytnutiu takejto informácie nedošlo a banka viac ako dva roky určila a účtovala si poplatky za debetný účet, dopustila sa konania v rozpore s odbornou starostlivosťou.

18. Z vykonaného dokazovania a skutkových zistení pred prvoinštančným súdom však nie je možné zistiť, na základe akých okolností súd vyhodnotil činnosť žalobkyne, resp. jej právneho predchodcu ako konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou a zároveň na základe akých okolností, pretože skutkové zistenia tomu nenapovedajú, prvoinštančný súd uzavrel, že banka bezodkladne veriteľa podľa § 18 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch neinformovala.

19. Prvoinštančný súd napriek vykonaným dôkazom uzavrel, že banka uzavrela účet k 31.01.2018. Takáto informácia nevyplýva ani zo žaloby a ani z listín, ktoré boli súdu predložené. Je pravdou, že toto tvrdenie si osvojila aj odvolateľka - žalobkyňa v odvolaní, avšak žiaden dôkaz preukazujúci zavretie účtu k 31.01.2018 zo spisu nevyplýva a nevyplýva ani zo skutkových zistení prvoinštančného súdu.

20. Je potrebné uviesť, že uplatnený nárok žalobcu predstavuje debetné operácie žalovaného na účte žalovaného vedeného žalobkyňou a tak, ako to zistil prvoinštančný súd, v určitom štádiu ide len o úroky a poplatky za vedenie účtu. Prvoinštančný súd sa nezaoberal, kedy, v prípade pokiaľ by došlo k zavretiu účtu žalovaného k 31.01.2018, začala plynúť lehota na premlčanie nároku pre posúdenie aplikácie § 54a Občianskeho zákonníka a opomenul sa zaoberať celým nárokom v prípade, pokiaľ k zavretiu účtu nedošlo a dochádzalo k mesačným uplatňovaniam nárokov žalobcu v súhrnnej výške 322,85 eur.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd aj s poukazom na odvolacie námietky žalobcu, kde najrelevantnejšou je riadna odpoveď na otázku, či nárok žalobkyne je alebo nie je premlčaný a pokiaľ je premlčaný, v akom rozsahu, nebolo možné zaujať stanoviská aj k ostatným odvolacím námietkam týkajúcich sa meritórneho posúdenia veci.

22. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Bude úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom štádiu konania jednoznačne zodpovedať otázku, či uplatnený nárok žalobkyne je alebo nie je premlčaný, pokiaľ ex offio začal skúmať premlčanie podľa § 54a Občianskeho zákonníka a v akom rozsahu. Musí sa vyporiadať s otázkou, akým spôsobom je potrebné na premlčanie nahliadať pre prípad, že došlo k zavretiu účtu žalovaného k 31.01.2018, ale aj v prípade pokiaľ dospeje k záveru, že k zavretiu účtu žalovaného k tomuto dátumu nedošlo. V takom prípade bude musieť prvoinštančný súd posúdiť každý debetný nárok samostatne a o celom uplatnenom nároku rozhodnúť. Prvoinštančný súd svoje zistenia skutkovo riadne popíše a vec riadne právne posúdi a svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodní.

24. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. rozhodne aj o trovách celého konania.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.